

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 12/2013/MDC par Eiropas Komisijas praksi attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu (pesticīdu) atļaušanu un laišanu tirgū

Lēmums

Lietā 12/2013/MDC - Uzsākta {0} 30/01/2013 - Lēmums par {0} 18/02/2016 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Mierizlīgums) |

Sūdzības iesniedzējs, Pesticīdu rīcības tīkls Eiropā, apgalvoja, ka Eiropas Komisijas prakse attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu (pesticīdu) aktīvo vielu apstiprināšanu ES dažos gadījumos ir nedroša un/vai neatbilst attiecīgajiem tiesību aktiem. Ombuds interesējās par Komisijas praksi.

Ombuda veiktā analīze attiecās uz i) Komisijas apstiprinātajām darbīgajām vielām, vienlaikus pieprasot datus, kas pamato šo apstiprināšanu, ii) desmit konkrētu aktīvo vielu apstiprināšanu, ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) izteiktās atrunas, iii) veidu, kādā Komisija izmanto ietekmes mazināšanas pasākumus, un iv) Komisijas pārbaudēm dalībvalstīs.

2015. gada jūnijā Ombuds ierosināja Komisijai risinājumu šajā lietā. Ierosinot savu risinājumu, ombuds uzskatīja, ka Komisija, kuras pienākums ir nodrošināt, ka aktīvās vielas, ko tā apstiprina, nav kaitīgas cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, var būt pārāk iecietīga savā praksē un, iespējams, nepietiekami ievērot piesardzības principu. Tāpēc ombuds iesniedza vairākus priekšlikumus, kuru mērķis ir uzlabot Komisijas praksi, lai nodrošinātu cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un vides efektīvu aizsardzību ES.

Ombude konstatēja, ka Komisija tagad lielā mērā ir pieņēmusi viņas priekšlikumus risinājumam. Tā kā priekšlikumu īstenošanai noteikti ir vajadzīgs laiks, Komisijas atbilstību šiem priekšlikumiem var pārbaudīt tikai tad, ja Komisija ziņo ombudam par pasākumiem, ko tā veikusi, lai nodrošinātu atbilstību šiem priekšlikumiem. Tāpēc ombude lūdza Komisiju divu gadu laikā pēc lēmuma pieņemšanas iesniegt viņai ziņojumu par vairākiem konkrētiem jautājumiem.

Priekšvēsture

1. Sūdzība, ko iesniedzis Pesticīdu rīcības tīkls Europe (PAN-Europe), attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu (pesticīdu, turpmāk "AAL") aktīvo vielu apstiprināšanu un to laišanu tirgū ES. Tas attiecas arī uz īpašu atkārtotas iesniegšanas procedūru, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 33/2008 [1] un kuras kontekstā Komisija apstiprina aktīvās vielas, ko izmanto AAL, ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ("EFSA") zinātniskā novērtējuma secinājumus. Tas attiecas arī uz Komisijas praksi apstiprināt aktīvo vielu, vienlaikus pieprasot datus, kas apstiprina tās drošumu ("apstiprināšanas datu procedūra") [2] .

2. Sūdzības iesniedzējs publicēja ziņojumu "PIEŅĒMŠANAS UN BENDING THE RULES: Programmā "Atkārtota iesniegšana" visi centieni ir vērsti uz to, lai panāktu pesticīdu apstiprināšanu " [3] . Tā uzskatīja, ka dažos gadījumos Komisija apstiprina aktīvās vielas attiecībā uz AAL, ja juridiskās prasības nav izpildītas, jo īpaši tāpēc, ka trūkst datu, kas tai ļautu izslēgt riskus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai, gruntsūdeņiem un videi.

3. Ombuds sāka sūdzības izmeklēšanu un konstatēja šādus apgalvojumus un prasības:

1. Izmantojot apstiprinošo datu procedūru darbīgo vielu apstiprināšanai attiecībā uz pesticīdiem, Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 91/414 5. panta [4] noteikumus un piesardzības principu. Komisijai būtu jāpārtrauc izmantot apstiprinošo datu procedūru gan attiecībā uz darbīgo vielu apstiprinājumiem AAL, kas piešķirti saskaņā ar Direktīvu 91/414, gan attiecībā uz turpmākiem apstiprinājumiem, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 [5] .

2. Komisija pieņēma maldinošus pārskata ziņojumus un lēmumus par dažu pesticīdu aktīvajām vielām, kas apstiprinātas atkārtotas iesniegšanas procesā. Komisijai būtu atkārtoti jāizvērtē visi pārskata ziņojumi un lēmumi par pesticīdu aktīvajām vielām, ko tā pieņēmusi dažu pēdējo gadu laikā, un tajos jāiekļauj visi fakti un informācija, ko EFSA ir novērtējusi saistībā ar šīm vielām, tostarp tie, kas attiecas uz trūkstošiem datiem, nepabeigtiem riska novērtējumiem un augstu novērtēto risku.

3. Novērtējot dažu pesticīdu darbīgās vielas atkārtotas iesniegšanas procesā, Komisija nav pareizi piemērojusi Direktīvas 91/414 [6] 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus (kas ir līdzīgi Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. punktam). Komisijai būtu pienācīgi jāizvērtē, vai ir ievēroti Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumi (kas ir līdzīgi Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. punktam), un tai būtu jāizveido pārbaudes sistēma, lai pārbaudītu, vai dalībvalstis pienācīgi nosaka un īsteno ietekmes mazināšanas pasākumus, lai garantētu, ka riski videi ir pieņemami.

4. Izmeklēšanas gaitā ombuds saņēma Komisijas atzinumu par sūdzību un pēc tam sūdzības iesniedzēja komentārus, atbildot uz Komisijas atzinumu. Ombuds veica papildu izmeklēšanu un saņēma papildu atbildi no Komisijas un sūdzības iesniedzēja komentārus par to. Ombuds 2015. gada 16. jūnijā iesniedza Komisijai risinājuma priekšlikumu [7] , uz kuru Komisija atbildēja 2015. gada 20. oktobrī. Sūdzības iesniedzējs savus apsvērumus par Komisijas atbildi nosūtīja 2015.

gada 9. novembrī.

5. Veicot izmeklēšanu, ombuds ņēma vērā pušu izvirzītos argumentus un viedokļus.

Par to, ka Komisija, izmantojot apstiprinošu datu procedūru, ir pārkāpusi Direktīvas 91/414 5. pantu, piesardzības principu un atbilstošo apgalvojumu

Ombuda priekšlikums risinājumam

6. Savā priekšlikumā par risinājumu ombude norādīja, ka sūdzības iesniedzēja apstrīdēja to, ka Komisija izmantoja apstiprinošo datu procedūru (CDP) saskaņā ar diviem atšķirīgiem tiesiskajiem režīmiem: I) Direktīvu 91/414, kas principā bija piemērojama līdz 2011. gada 14. jūnijam; un ii) Regulu (EK) Nr. 1107/2009, ar ko atcēla un aizstāja minēto direktīvu [8] .

7. Ombuds uzskatīja, ka Direktīvā 91/414 nav ietverts tiešs CDP juridiskais pamats, kas būtu salīdzināms ar Regulā Nr. 1107/2009 ietvertu. Tā vietā Direktīvas 91/414 5. un 6. pantā, uz kuriem atsaucas Komisija, vispārīgi ir atsauce uz “*prasībām*” un “*iekļaušanas nosacījumiem*”, un 5. pantā ir uzskaitīti šādu prasību piemēri. Tomēr CDP nav viens no šiem piemēriem. Ombude norādīja, ka viņai ir nopietnas šaubas par to, vai šos noteikumus varētu uzskatīt par pietiekami konkrētu juridisko pamatu Komisijas piemērotajam CDP, un norādīja, ka valsts iestādes var rīkoties tikai, pamatojoties uz tām piešķirtajām pilnvarām un nepārsniedzot to robežas. Direktīvas 91/414 5. un 6. pantā ietvertā atsauce uz “*prasībām*” un “*nosacījumiem*” diez vai nozīmē, ka Komisija var piešķirt apstiprinājumu, vienlaikus atzīstot, ka tā vēl nevar apstiprināt, ka ir sagaidāms, ka darbīgajai vielai nebūs kaitīgas ietekmes uz cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi. Ombuds neuzskatīja, ka Komisijas rīcības brīvība, nosakot nosacījumus un prasības, varētu radīt tik plašu interpretāciju.

8. Tādējādi ombuds nonāca pie sākotnējā secinājuma, ka Komisijas atsaukšanās uz CDP nav saderīga ar Direktīvas 91/414 noteikumiem un ka tās izmantošana CDP, šķiet, ir administratīva kļūme.

9. Attiecībā uz tiesisko režīmu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 ombuds piekrita, ka, ja tas rīkojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un ievēro ierobežojošos nosacījumus, kas izklāstīti attiecīgajos noteikumos, Komisijas lēmums izmantot CDP ir jāuzskata par tādu, kam ir juridiskais pamats saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009. Tomēr viņa piebilda, ka tad, kad Komisija nolēmj apstiprināt darbīgo vielu un pieprasīt apstiprinošus datus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 6. pantu, tai ir jāpārlicinās, ka šāda rīcība neapdraud cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi.

10. Ombuds, pirmkārt, uzskatīja, ka, lasot attiecīgās Regulas Nr. 1107/2009 normas, ir skaidrs, ka likumdevējs ir vēlējis atļaut izmantot CDP tikai izņēmuma gadījumos, kad novērtējuma izmaiņu risks ir maznozīmīgs. Turklāt, tā kā CDP ir paredzēts izņēmums, tā piemērošanas

nosacījumi ir jāinterpretē šauri. Otrkārt, Regulā uzsvars ir likts uz cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzību. Tas dod priekšroku šim mērķim salīdzinājumā ar mērķi uzlabot augu aizsardzību. Treškārt, ES konstitucionālā kārtība aizsargā arī veselību un vidi. Attiecīgi, ja Komisija uzskata, ka novērtējuma pabeigšanai ir vajadzīgi papildu dati, tai šie faktori būtu jāņem vērā, lemjot par darbīgās vielas apstiprināšanu. Ceturtkārt, piesardzības princips, kas saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 ir jāpiemēro, arī ir jāuzskata par labas pārvaldības principu. Tajā noteikts, ka Komisijai jānodrošina, ka tā neapstiprina aktīvās vielas gadījumos, kad var tikt apdraudēta sabiedrības veselība vai vide.

11. Paturot prātā, ka jebkura iespējamā kļūda Komisijas novērtējumā, kuras pamatā ir nepietiekami dati, var radīt nopietnu, iespējams neatgriezenisku kaitējumu cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi kopumā, ombuds uzskatīja, ka CDP ir jāpiemēro ar īpašu piesardzību un savaldību. Tādēļ viņa ierosināja šādu risinājumu attiecībā uz CDP:

“ Rīkojoties saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009, Komisijai būtu jāpiekrīt:

I) izmanto procedūru šauri, tikai pienācīgi pamatotos gadījumos, kas stingri atbilst likumdevēja noteiktajiem nosacījumiem, un ja nepastāv risks, ka secinājums par aktīvās vielas nekaitīgumu varētu būt kļūdains;

II) pirms procedūras piemērošanas konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā visas iespējamās sekas uz cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi, ievērojot piesardzības principu; un

III) pirms lēmuma pieņemšanas par apstiprināšanu piešķirt prioritāti jebkādas būtiskas trūkstošās informācijas pieprasīšanai un novērtēšanai. ”

12. Atbildē uz Ombuda priekšlikumu **Komisija** norādīja, ka kopš Regulas Nr. 1107/2009 stāšanās spēkā situācijas, kurās var pieprasīt apstiprinošu informāciju, attiecas tikai uz tām, kas uzskaitītas regulas 6. panta f) punktā un II pielikumā. Komisija apstiprināja, ka tā pieprasīs apstiprinošu informāciju stingri saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 noteikumiem. Piemēram, tā paskaidroja, ka apstiprinošu informāciju var pieprasīt, ja, ņemot vērā jaunas zinātnes atziņas riska novērtēšanas jomā, novērtēšanas gaitā kļūst pieejams jauns vadlīniju dokuments. Šādā gadījumā pieteikuma iesniedzējs pieteikuma iesniegšanas brīdī nevar iesniegt pētījumus, kas veikti saskaņā ar vadlīnijām. Attiecīgā gadījumā apstiprinājuma noteikumus var paredzēt šādas informācijas iesniegšanu kā apstiprinošu informāciju vēlākā posmā. Tā norādīja, ka apstiprinošas informācijas iesniegšanai nebūtu jāattiecas uz prasībām attiecībā uz datiem, kas bija spēkā pieteikuma iesniegšanas brīdī attiecībā uz veselības apdraudējuma novērtējumu un par kurām bija pieejami atbilstoši norādījumi.

13. Komisija piebilda, ka apstiprinājumu var piešķirt tikai tām vielām, kurām nav paredzama kaitīga ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nepieļaujama ietekme uz vidi. Tā norādīja, ka var būt nepieciešama arī apstiprinoša informācija, lai palielinātu uzticību lēmumam par vielas apstiprināšanu. Komisija norādīja, ka tā arī turpmāk darīs visu iespējamo, lai vielas novērtējumā un lēmumā par apstiprināšanu vai atjaunošanu tiktu pienācīgi ņemta vērā ietekme uz cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi, un ka šo lēmumu pamatā ir piesardzības princips, kā paredzēts

Regulas 1107/2009 1. panta 4. punktā.

14. Komisija norādīja, ka tas, cik lielā mērā tiks pieprasīta apstiprinoša informācija, būtu atkarīgs no tā, vai jaunas prasības tiek noteiktas, pamatojoties uz jaunām zinātnes un tehnikas atziņām.

15. Komisija vienojās ar ombudu, ka pirms lēmuma pieņemšanas par apstiprināšanu prioritāte būtu jāpiešķir visas attiecīgās trūkstošās informācijas pieprasīšanai un izvērtēšanai. Tā norādīja, ka tas ir paredzēts arī tiesību aktos un ir ietverts apstiprināšanas pieteikumu izvērtēšanas procedūrā.

16. Komisija paskaidroja, ka pieteikuma iesniedzējiem, kas vēlas pieteikties vielas apstiprināšanai, ir jāiesniedz pieteikums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1107/2009 8. pantu un Regulā (ES) Nr. 283/2013 [9] un Regulā (ES) Nr. 284/2013 [10] noteiktajām datu prasībām. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 9. pantu ziņotāja dalībvalsts pārbauda, vai pieteikumā ir visi nepieciešamie elementi. Ja novērtēšanas gaitā dalībvalstīm vai EFSA ir vajadzīga papildu informācija, tās var pieprasīt šādu informāciju no pieteikuma iesniedzēja noteiktā laikposmā. Šī papildu informācija kopā ar pārējo pieteikumu ir jāizvērtē ziņotājai dalībvalstij un EFSA. Papildu informācija nevar attiekties uz jaunām prasībām, kas pieteikuma iesniegšanas brīdī nepastāvēja. Komisija secināja, ka Regulā (EK) Nr. 1107/2009 paredzētās procedūras nodrošina stingru satvaru datu iesniegšanai, dalībvalstu un EFSA novērtējumam un apstiprinošas informācijas iesniegšanai. Komisija paziņoja, ka tā ir apņēmusies ievērot šo regulējumu.

17. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas atbilde uz ombuda pirmo priekšlikumu ir maldinoša. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka, lai gan ombuds skaidri ierosina procedūru "ierobežot", "*Komisijai nav skaidrs, vai tā piekrīt "ierobežojošam lietojumam"*". Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju Komisija apgalvoja, ka tā pieprasīs apstiprinošus datus, kas "*stingri atbilst*" Regulas (EK) Nr. 1107/2009 noteikumiem. Tomēr sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisija ir pastāvīgi apgalvojusi, ka tā ievēro šo noteikumu, savukārt sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Komisija pārkāpj noteikumus "*kā standarta procedūru*".

18. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka no Komisijas atbildes skaidri izriet, ka iestāde nepiekrīt priekšlikumam un ka tā turpinās īstenot nelikumīgo praksi, ko kritizējis sūdzības iesniedzējs un dažas ES dalībvalstis. Paraugs no 25 nesen pieņemtajiem lēmumiem par sintētisko pesticīdu apstiprināšanu (kas pieņemti laikā no 2013. gada 20. novembra līdz 2015. gada 27. jūlijam), ko pārbaudīja sūdzības iesniedzējs, liecina, ka Komisija joprojām izmanto CDP kā standarta procedūru, jo 22 no šiem gadījumiem tika izmantota CDP procedūra. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka "*tas nekādi neierobežo*".

19. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijas apgalvojums, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. [11] . punkts ir ievērots, nav pareizs. Tā norādīja, ka nevienā no 22 gadījumiem i) EFSA vai Komisija neapgalvoja, ka datu prasības ir grozītas vai pilnveidotas, un ii) ir iespējams apgalvot, ka informācija ir "*apstiprinoša*", jo EFSA ir pierādījusi (augstus) riskus un bieži vien nepieņemamus riskus vai trūkstošu informāciju, kas varētu ietvert riskus. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tas ir tikai pierādījums tam, ka "*riska [neesamība] varētu tikt*

“apstiprināta”, bet pieteikuma iesniedzējs šādus... pierādījumus nesniedz . Vienkārši nav pamata standartam izmantot “apstiprināšanas informācijas” procedūru.

20. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tā pārbaudīto lēmumu izlase skaidri parāda arī to, ka Komisijas lēmumi neatbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. panta 5. punkta [12] . Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka pieteikuma iesniedzējam, lai Komisija varētu apstiprināt pesticīdu, ir jāpierāda vismaz viens “ drošs reprezentatīvs lietojums ”. Tomēr pārbaudīto lēmumu paraugā sūdzības iesniedzējs “ varēja viegli atrast piemērus... “jautājumi, kas rada būtiskas bažas” ”, ko identificējusi EFSA [13] . Tā minēja septiņus šādus piemērus, kad “secinājums ir tāds, ka “viena droša reprezentatīva lietošana” vispār nav pierādīta un — kā raksta EFSA — neļaus Komisijai secināt, ka vielai nebūs kaitīgas ietekmes uz cilvēkiem vai nepieļaujamai ietekmei uz vidi . Tomēr visos šajos gadījumos Komisija secināja, ka 4. panta 2. punkta prasības ir izpildītas. Sūdzības iesniedzējs piebilda, ka “ tāpēc apstiprinājumi ir nelikumīgi un, iespējams, tie ir apzināti krāpnieciski ”. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, tā kā tas “interpretē” ombuda priekšlikumu šādā veidā, ir skaidrs, ka Komisijai nav nodoma mainīt savu rīcību un tā turpinās īstenot nelikumīgās darbības.

21. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas apgalvojums, ka tā piekrīt ombudam, ka prioritāte būtu jāpiešķir trūkstošās informācijas pieprasīšanai un novērtēšanai pirms lēmuma pieņemšanas, ir pretrunā tās pašreizējai praksei. Tā norādīja, ka “ ļoti svarīgo informāciju par to, ko “biksītes” [14] pārbauda pieteikuma iesniedzējs (ieteikuma iesniedzējs varētu izmantot mazāk toksiskas partijas vai mazāk piesārņotas pesticīdu partijas, lai veiktu izmēģinājumus ar dzīvniekiem), turpmāk pēc apstiprināšanas kā “apstiprinošu informāciju” ir atļauts sniegt pieteikuma iesniedzējam .” Tā kā regulatīvā procedūra ilgst vairākus gadus, Komisija varētu viegli pieprasīt šo informāciju pirms lēmuma pieņemšanas, un tā varētu gaidīt, līdz informācija tiks nosūtīta pirms lēmuma pieņemšanas. Ja izrādās, ka partijas neatbilst prasībām, iedzīvotāji un vide tiek pakļauti riskam un var tikt nodarīts kaitējums. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka savā atbildē Komisija nenorāda, ka turpmāk tā gaidīs šo informāciju pirms lēmuma pieņemšanas.

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

22. Ombuds norāda, ka Komisija savu atbildi uz risinājuma priekšlikumu iesniedza 2015. gada 20. oktobrī un ka tā izmantoja nākotnes laiku, paziņojot, ka tā “ lūgs apstiprinošu informāciju stingri saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 noteikumiem ”. Sūdzības iesniedzēja sniegtie piemēri par Komisijas publicētajiem apstiprināšanas lēmumiem, kuros tika izmantots CDP, bija balstīti uz lēmumiem, kas pieņemti laikā no 2013. gada 20. novembra līdz 2015. gada 27. jūlijam. Ombuds saprot, ka tad, kad Komisija atbildēja uz trim priekšlikumiem, ko viņa iesniedza attiecībā uz CDP, lai panāktu vienošanos ar tiem, Komisija pauda nopietnas saistības tos īstenot. Viņa cer, ka tāpēc Komisija veiks nepieciešamos pasākumus, lai pilnībā īstenotu viņas priekšlikumus un neatkārtotu sūdzības iesniedzēja 18.–21. punktā minētos trūkumus. Turklāt ombude atgādina Komisijai viņas priekšlikuma 37. punktā minēto konstatējumu, ka “ Komisijai pirms CDP piemērošanas ir pilnībā jāņem vērā iespējamā ietekme uz cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī uz vidi katrā konkrētā gadījumā... Paturot prātā, ka jebkura iespējamā kļūda

Komisijas novērtējumā, kuras pamatā ir nepietiekami dati, var radīt nopietnu, iespējams neatgriezenisku kaitējumu cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi kopumā, ombuds uzskata, ka CDP ir jāpiemēro ar īpašu piesardzību un savaldību .

23. Ombuds sagaida, ka turpmāk Komisija izmantos CDP ierobežojošākā veidā. Tādējādi viņa cer, ka gadījumā, ja sūdzības iesniedzējs pēc dažiem gadiem atkārtoti pārbaudīs apstiprināto vielu paraugu, tas pamanīs, ka CDP izmantošana ir ievērojami samazinājusies. Savos secinājumos ombuds lūgs Komisiju iesniegt ziņojumu, kas cita starpā parāda, ka CDP tiek izmantots šauri un stingri saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem.

Apgalvojums, ka Komisija ir pieņēmusi maldinošus pārskata ziņojumus un lēmumus par aktīvajām vielām, un apgalvojums, ka Komisijai būtu atkārtoti jāizvērtē visi attiecīgie pārskata ziņojumi un lēmumi un tajos jāiekļauj visi attiecīgie EFSA secinājumi

Ombuda priekšlikums risinājumam

24. Ombuds interesējās par sūdzības iesniedzēja argumentu, ka, novērtējot desmit aktīvās vielas konkrētiem pesticīdiem, izmantojot atkārtotas iesniegšanas procedūru, Komisija nav ņēmusi vērā EFSA veiktās salīdzinošās izvērtēšanas zinātniskos secinājumus. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šajos gadījumos, lai gan EFSA konstatēja datu nepilnības vai pat riskus, Komisija apstiprināja desmit aktīvās vielas. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīta sūdzības iesniedzējam un sniedza detalizētus paskaidrojumus par savu nostāju attiecībā uz katru no desmit vielām, ko sūdzības iesniedzējs atzina par problemātiskām.

25. Ombuds uzskatīja, ka, tā kā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu atkārtoti jāizvērtē desmit attiecīgo aktīvo vielu novērtējums, galvenais jautājums bija nevis pārskatīšanas ziņojumu un lēmumu “ *maldinošais* ” raksturs, bet gan tas, vai tie pēc būtības ir pareizi, ņemot vērā EFSA secinājumus. Tādēļ viņa savu analīzi koncentrēja uz šo jautājumu.

26. Ombuds norādīja, ka visas attiecīgās aktīvās vielas ir apstiprinātas saskaņā ar Direktīvu 91/414. Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka aktīvo vielu apstiprina tikai tad, “ *ja ir sagaidāms, ka to saturošajiem AAL (to atliekām vai to izmantošanai) nebūs kaitīgas ietekmes uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai gruntsūdeņiem, kā arī nepieņemama ietekme uz vidi* ”.

27. Ombuds norādīja, ka Komisija savās atbildēs atzina, ka katra no desmit aktīvajām vielām tika apstiprināta laikā, kad nebija iespējams pabeigt attiecīgās novērtējuma daļas, jo pieteikuma iesniedzēji nebija snieguši pietiekamu informāciju (datu iztrūkums). EFSA arī norādīja uz vairākām bažām attiecībā uz katru no šīm vielām. Lai gan Komisija ierosināja ietekmes mazināšanas pasākumus dalībvalstu līmenī, tā joprojām piešķir apstiprinājumu. Tas tā ir, pat ja šķiet, ka tai nav pietiekamas dokumentācijas, lai varētu pieņemt pienācīgi pamatotus

lēmumus par to, ka apstiprinātajām vielām nav nevienas no Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktā minētajām kaitīgajām sekām. Ombuds uzskatīja, ka, ja tas patiešām izrādītos, šāda procesuālā rīcība būtu nelikumīga un būtu pretrunā labas pārvaldības principiem. Viņa norādīja, ka, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību un vidi, šādas neatbilstības būtu īpaši satraucošas. Ombuds uzskatīja, ka Komisijai šajā ziņā vajadzētu būt ļoti piesardzīgai. Šādās situācijās Komisijai nepārprotami būtu labāk ieteikt izmeklēt attiecīgos jautājumus, pirms tiek pieņemts lēmums par apstiprināšanu.

28. Ombuds konstatēja, ka dažos gadījumos EFSA papildus datu trūkumam un vienkāršām bažām konstatēja "kritiskās problemātiskās jomas". Viņa uzskatīja, ka, ņemot vērā šī jēdziena definīciju (kas būtībā attiecas uz situācijām, kurās nevar pilnībā izslēgt kaitīgu ietekmi [15]), ir grūti saprast, kā Komisija, ņemot vērā Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktu, varēja leģitīmi nolemt, ka šo vielu atliekām vai tādu AAL izmantošanai, kas satur šīs aktīvās vielas, nebūs kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību un nepieļaujamas ietekmes uz vidi. Ombuds uzskatīja, ka Komisija nav sniegusi vismaz apmierinošu paskaidrojumu šajā sakarā.

29. ņemot vērā viņai iesniegtos pierādījumus, ombudi nepārliecināja Komisijas arguments, ka attiecībā uz svarīgiem jautājumiem nekad netiek iesniegti apstiprinoši datu pieprasījumi.

30. Ombude uzskatīja, ka viņas konstatējumi rada īpašas bažas, jo visas desmit vielas tika apstiprinātas pirms daudziem gadiem, un izrādījās, ka lielākajā daļā šo gadījumu, neraugoties uz to, ka ir pagājis laiks, Komisija nav pabeigusi pieprasīto apstiprinošo datu novērtējumu. ņemot vērā acīmredzamo neatbilstību starp EFSA konstatējumiem un Komisijas secinājumu, ka nav paredzams, ka attiecīgajām vielām varētu būt kaitīga ietekme uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību, pazemes ūdeņiem vai vidi, ombude norādīja, ka viņa varētu saprast sūdzības iesniedzēja iespaidu, ka Komisijas pārskata ziņojumi un apstiprināšanas lēmumi ir "maldinoši" un neprecīzi.

31. Tāpēc ombuds ierosināja šādu risinājumu:

"Attiecībā uz desmit vielu novērtēšanu

1. Komisijai būtu nekavējoties jāpabeidz apstiprinošo datu novērtēšana un jāatjaunina savs novērtējums.

2. Ja tas nav iespējams, Komisijai būtu jāpārskata savi apstiprinājumi un jāapsver, vai tie bija pamatoti, ņemot vērā nosacījumus, saskaņā ar kuriem tie tika piešķirti, ņemot vērā i) to, ka vielu zinātnisko novērtējumu nebija iespējams pabeigt, jo apstiprinājumu izsniegšanas laikā trūkst datu, un ii) identificētos riskus.

3. Komisijai būtu jāpieņem tāda pati pieeja attiecībā uz citām aktīvajām vielām, kas nav daļa no šīs izmeklēšanas un attiecībā uz kurām ir konstatēta līdzīga nepilnība."

32. Savā atbildē uz ombuda priekšlikumu **Komisija** ir iekļāvusi atjauninātu tabulu par apstiprinošās informācijas novērtējuma statusu attiecībā uz desmit attiecīgajām vielām. Tabulā

norādīts, ka par visām desmit vielām ir iesniegti visi apstiprinošie dati. To novērtējums vai nu tika pabeigts, vai bija noslēguma posmā dalībvalstu līmenī, EFSA vai Komisijā. Komisija paziņoja, ka tā ir pilnībā apņēmusies pabeigt novērtējumus un vajadzības gadījumā grozīt apstiprināšanas nosacījumus.

33. Attiecībā uz vielu apstiprinājuma pārskatīšanu Komisija norādīja, ka, tā kā visa apstiprinošā informācija ir saņemta un tās novērtējums virzās uz priekšu, tā uzskata, ka visus novērtējumus var pabeigt. Tā piebilda, ka apstiprinošās informācijas *pārskatīšana netieši noved pie vielas apstiprinājuma atkārtotas novērtēšanas un var izraisīt izmaiņas apstiprināšanas nosacījumos. Iesaistoties dalībvalstīm un EFSA, apstiprinošās informācijas novērtēšana ietver tāda paša līmeņa rūpīgu pārbaudi, kāda būtu apstiprinājuma pārskatīšanai.* ”

34. Attiecībā uz citām vielām, par kurām tika pieprasīta apstiprinoša informācija, Komisija paziņoja, ka tā “ *var tikai apstiprināt, ka tiek veikta sistemātiska visu apstiprinošo informācijas pieprasījumu izsekošana un turpmākie pasākumi saistībā ar tiem. Dalībvalstis un EFSA ir pilnībā iesaistītas. Apstiprinošās informācijas pārskatīšana ir svarīgs aspekts Komisijas nodaļas, kas atbild par augu aizsardzības līdzekļu tiesību aktiem, dalībvalstu un EFSA darbā.* ” Tā norādīja, ka to apstiprina Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas augu aizsardzības līdzekļu nodaļas darba kārtība un sanāksmju protokoli. Komisija norādīja, kā tā paskaidroja savā 2014. gada 6. oktobra atbildē ombudam, ka apstiprinošās informācijas izvērtēšana notiek saskaņā ar sīki izstrādātu procedūru, kas noteikta *ad hoc* vadlīniju dokumentā, par kuru vienojušās visas dalībvalstis. Tā piebilda, ka “ *apstiprinošo informāciju novērtē saskaņā ar tādiem pašiem augstiem standartiem kā visi citi sākotnējās dokumentācijas dati* ”.

35. Sūdzības iesniedzējs atsaucās uz terminu “nekavējoties”, kas izmantots ombuda priekšlikumā, un norādīja, ka nav pārliecināts, ka Komisija nekavējoties strādā, “ņemot vērā to, ka attiecībā uz lielāko daļu šo pesticīdu ([sūdzības iesniedzējs] paņēma paraugu 10 no pavisam 88 atkārtotajā iesniegumā), Komisija jau pirms aptuveni 10 gadiem (sk., piemēram, novērtējuma ziņojuma projektu Bromuconazole 2006) zināja, ka informācija nebija pieejama. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja veikto lēmums par apstiprinošo informāciju nav pieņemts lielākajā daļā gadījumu (seši no desmit gadījumiem). Tā norādīja, ka “[f] vai “virtuālais” lēmums par neapstiprināšanu — lēmums par neapstiprināšanu, kamēr pesticīds varētu palikt tirgū — (piemēram, Bromukonazols 2008) bija informācijas trūkums. Visbeidzot, 2010. gadā (Bromukonazols) tika pieprasīta apstiprinoša informācija ar termiņu 2013. gadā, par kuru vēl nav pieņemts lēmums līdz 2015. gada beigām.” Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja veikto tas nozīmē, ka “ *cilvēki un vide nav aizsargāti aptuveni desmit gadus desmitiem pesticīdu, iespējams, nodarījuši kaitējumu tikai nozares interešu labā* ”.

36. Sūdzības iesniedzējs neuzskatīja par nepatiesu Komisijas apgalvojumu, ka apstiprinošās informācijas novērtējums ietver “ *tāda paša līmeņa rūpīgu pārbaudi* ” kā apstiprinājuma pārskatīšana. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka par katru atkārtotas iesniegšanas procedūrā iesaistīto pesticīdu Komisija pilnvaroja EFSA sniegt atzinumu par šīs informācijas zinātnisko pamatojumu. Tā norādīja, ka “ *EFSA tolaik atklāja daudz augstu risku un datu trūkumu...* Attiecībā uz apstiprinošo informāciju EFSA atzinums nebija pilnvarots un atzinums nav

publicēts..., un tāpēc pieteikuma iesniedzēja iesniegtās apstiprinošās informācijas zinātniskais pamatojums netika novērtēts .”

37. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EPNI veikta neatkarīga profesionālapskate ir vissvarīgākais riska novērtēšanas procedūras elements. Tomēr šis elements trūkst. Tāpēc Komisija nepiemēro tādu pašu pārbaudes līmeni. Tā piebilda, ka “ *Komisija atkal nepieņemamā veidā no jauna definē ombuda priekšlikumu* ”.

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

38. Ombuds atzinīgi vērtē sūdzības iesniedzēja modrību. Tomēr viņa uzskata, ka ir pietiekami iemesli, lai viņa kopumā būtu apmierināta ar Komisijas atbildi uz viņas priekšlikumiem attiecībā uz desmit attiecīgo vielu novērtējumu.

39. Pirmkārt, ombuds nopietni uztver Komisijas paziņojumu, ka “ *tā ir pilnībā apņēmusies pabeigt šos novērtējumus un vajadzības gadījumā grozīt apstiprināšanas nosacījumus* ”. Tomēr ombude atgādina Komisijai, ka viņa ierosināja rīkoties “nekavējoties”, un aicina Komisiju to darīt. Ombuds arī atgādina Komisijai, ka, veicot šos novērtējumus, tai jābūt ļoti piesardzīgai, ņemot vērā iespējamās sekas, ko neatbilstoši novērtējumi var atstāt uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību un vidi. Ombuds no atjauninātās tabulas (ko Komisija izstrādāja atbildē uz ombuda priekšlikumu) par apstiprinošās informācijas novērtējuma statusu attiecībā uz desmit attiecīgajām vielām norāda, ka līdz brīdim, kad Komisija iesniedza atbildi uz ombuda priekšlikumu, tika pabeigti trīs aktīvo vielu novērtējumi [16] un tika grozīti attiecīgie pārskata ziņojumi. Pārskatītie pārskata ziņojumi par divām citām darbīgajām vielām [17] 2015. gada decembrī bija jāapspiež Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajā komitejā. Attiecībā uz vienu aktīvo vielu [18] Komisija plānoja 2015. gada oktobrī Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajai komitejai izklāstīt savu viedokli par novērtējuma rezultātiem, un attiecībā uz citu vielu [19] Komisija gatavoja grozījumu apstiprināšanas regulā, ierobežojot vielas lietojumu. Visbeidzot, nebija pabeigts to apstiprinošo datu novērtējums, kas iesniegti attiecībā uz trim aktīvajām vielām [20]. Savos secinājumos ombude lūgs Komisiju iesniegt ziņojumu, kurā cita starpā attiecībā uz šīm aktīvajām vielām no desmit šajā lietā pārbaudītajām vielām, attiecībā uz kurām vēl ir jāizvērtē apstiprinošie dati, būs redzams, ka Komisija nekavējoties pabeidza un atjaunināja šo novērtējumu.

40. Otrkārt, ombuds norāda, ka Komisijas *ad hoc* vadlīnijās par apstiprinošās informācijas novērtēšanu (sadalā “Apstiprināšanas informācijas novērtēšanas procedūras”) ir *norādīts, ka “būtu lietderīgi, ja EFSA īsi norādītu galvenos atklātos punktus un tās vispārējo viedokli par to, vai, nosūtot aizpildīto ziņošanas tabulu [Komisijai] un [ziņotājai dalībvalstij], varētu būt nepieciešama EFSA profesionālapskate ... Ja [ziņotāja dalībvalsts vai izraudzītā dalībvalsts] vai EFSA pauž bažas vai viedokļu atšķirības, [Komisija] nosaka, vai uzsākt oficiālu EFSA salīdzinošo pārskatīšanu ”* [21]. Iepriekš minētā atjauninātā tabula liecina, ka EFSA tika pilnvarota veikt apstiprinošo datu salīdzinošo pārskatīšanu attiecībā uz trim no desmit darbīgajām vielām. Tā kā ombude savā priekšlikumā nav norādījusi, ka EFSA būtu jālūdz veikt profesionālapskati ikreiz, kad tiek pieprasīti apstiprinošie dati, ombuds nevar piekrist sūdzības iesniedzēja apgalvojumam,

ka “ *Komisija atkal nepieņemamā veidā no jauna definē ombuda priekšlikumu* ”. Tomēr ombuds aicina Komisiju apsvērt, vai turpmāk visai apstiprinošajai informācijai būtu sistemātiski jāveic EFSA profesionālapskate un vai vadlīnijas būtu attiecīgi jāgroza. Šis punkts tiks minēts ombuda secinājumos.

Apgalvojums, ka Komisija nav pareizi piemērojusi Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus, kā arī attiecīgais apgalvojums, ka Komisijai būtu pienācīgi jāizvērtē, vai šie noteikumi ir ievēroti, un jāizveido pārbaudes sistēma, lai pārbaudītu, vai dalībvalstis pienācīgi nosaka un piemēro ietekmes mazināšanas pasākumus

Ombuda priekšlikums risinājumam

41. Ombuds norādīja, ka trešais apgalvojums attiecas uz diviem galvenajiem jautājumiem: a) šķietami nepamatotu atbildības nodošanu dalībvalstīm, izmantojot ietekmes mazināšanas pasākumus, un b) Komisijas veikto īstenošanas uzraudzību valsts līmenī.

42. Attiecībā **uz iespējamo atbildības nodošanu** ombuds kopumā bija apmierināts ar Komisijas paskaidrojumiem par to, ka pašreizējās sistēmas pamatā ir pienākumu sadalījums starp ES un dalībvalstu līmeņiem. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Komisija ir atbildīga par darbīgo vielu apstiprināšanu, un dalībvalstis ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu AAL, kas satur šīs aktīvās vielas. Ombuds norādīja, ka viņa ir sapratusi, ka vairāku iemeslu dēļ Komisija var uzskatīt, ka visdažādākajos gadījumos vislabāk ir atstāt ietekmes mazināšanas pasākumu precīzu definīciju valsts iestāžu ziņā (jo īpaši konkrētu AAL īpatnību un īpašu vietējo apstākļu dēļ). Šī pieeja pareizi atspoguļo subsidiaritātes un proporcionalitātes principus.

43. No otras puses, ombuds arī saprata sūdzības iesniedzēja argumentu, ka Komisijai nevajadzētu atteikties no savas kompetences, sistemātiski atstājot ietekmes mazināšanas pasākumu definīciju tikai dalībvalstu ziņā. Kā norādīja Komisija, tā ir kompetenta apstiprināt aktīvās vielas un noteikt nosacījumus un prasības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka nav kaitīgas ietekmes uz cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi. Ombuds piebilda, ka dažos gadījumos varētu būt lietderīgi juridiski saistošā dokumentā noteikt konkrētus minimālos ietekmes mazināšanas pasākumus ES līmenī, lai nodrošinātu, ka tie tiek efektīvi īstenoti dalībvalstu līmenī [22] .

44. Pamatojoties uz pušu sniegtajiem argumentiem un pierādījumiem, ombuds uzskatīja, ka Komisija dažkārt var būt pārāk iecietīga, ja tā apstiprina aktīvās vielas, par kurām EFSA norāda datu nepilnības vai pat riskus, un vienlaikus atstāj dalībvalstīm precīzu ietekmes mazināšanas pasākumu definīciju. Ombuds norādīja, ka desmit lietas, ko apsprieda puses, liecina, ka Komisija bieži vien savās direktīvās vienkārši paredz, ka “ *dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību* ” [23] dažiem jautājumiem, piemēram, operatoru drošībai, gruntsūdeņiem vai noteiktu organismu

aizsardzībai. Vēl viens bieži lietots formulējums direktīvās ir tāds, ka “*nosacījumi (...) attiecīgā gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus*” [24]. Šie formulējumi ir ļoti bezgalīgi, un ombudam bija šaubas, vai tos var juridiski raksturot kā tādus, kas *prasa* ietekmes mazināšanas pasākumus. Viņa uzskatīja, ka tas ir problemātiski, jo Komisijas pienākums ir nodrošināt, ka netiek apstiprināta neviena nedroša aktīvā viela, un tādēļ arī, ka tiek pilnībā ievēroti un īstenoti nosacījumi vai prasības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu to drošu lietošanu. Tāpēc ombuds aicināja Komisiju pārskatīt savu pašreizējo pieeju.

45. Attiecībā uz Komisijas veiktajām revīzijām ombuds norādīja, ka pašreizējais tiesiskais regulējums ir balstīts uz subsidiaritātes principu. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 68. pantu “*dalībvalstis veic oficiālas kontroles, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai*”. Turklāt tām ir jāziņo Komisijai par šādu pārbaūžu apjomu un rezultātiem. Attiecībā uz Komisiju tās “*eksperti veic vispārējas un īpašas revīzijas dalībvalstīs, lai pārbaudītu dalībvalstu veiktās oficiālās kontroles*”. Ombuds uzskatīja, ka no šiem noteikumiem skaidri izriet, ka, lai gan Komisija ir pilnvarota veikt revīzijas, tās loma ir ierobežota, jo tās pienākums ir pārbaudīt dalībvalstu veiktās pārbaudes. Tāpēc galvenā atbildība par pārbaūžu veikšanu un regulas noteikumu ievērošanas nodrošināšanu gulstas uz dalībvalstīm.

46. Ombuds analizēja izlasi no desmit revīzijas ziņojumiem, kas publicēti PVB (Pārtikas un veterinārā biroja) tīmekļa vietnē par revīzijām, kas veiktas laikposmā no 2012. līdz 2014. gadam [25]. Desmit ziņojumi tika atlasīti, lai aptvertu visu laikposmu, būtu ģeogrāfiski reprezentatīvi un aptvertu gan dalībvalstis, kas Savienībai pievienojās 2004. un 2007. gadā, gan pārējās dalībvalstis. Ombuds secināja, ka pretēji sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem šie revīzijas ziņojumi apstiprināja, ka PVB veic arī revīzijas, kas pilnībā attiecas uz pesticīdiem. Ir taisnība, ka šo revīziju mērķis ir pārbaudīt pārbaūžu sistēmas atbilstību katrā dalībvalstī. Tomēr, kā to apgalvo Komisija, tie ietver arī īpašas pārbaudes uz vietas, kas, pēc ombuda domām, ļauj arī pārbaudīt atbilstību prasībām, kuras Komisija noteikusi savos apstiprināšanas lēmumos.

47. Tomēr, lai gan ombude neapšaubīja Komisijas paskaidrojumus un apliecinājumus, viņa nebija pilnībā pārliecināta, ka PVB revīzijas ļauj Komisijai efektīvi pārbaudīt, vai dalībvalstis ievēro nosacījumus, ierobežojumus un ietekmes mazināšanas pasākumus, kas paredzēti ES tiesību aktos, ar kuriem apstiprina aktīvās vielas. Ombuds konstatēja, ka revīziju galvenais mērķis, šķiet, ir pārbaudīt pašu dalībvalstu veikto pārbaūžu sistēmu (Regulas (EK) Nr. 1107/2009 68. pants). PVB revīzijas ziņojumos, ko pārbaudīja ombuds, tika norādīts, ka PVB revīzijas aptver arī tādu konkrētu aktīvo vielu vai AAL pārbaudi, kas ietver to atļaušanu un izmantošanu šajā dalībvalstī, lai gan tas nebija ļoti skaidrs. Tomēr šķita, ka Komisijas apstiprinājumu nosacījumu ievērošanas uzraudzība ir ļoti ierobežota. Jo īpaši Ombuds nav atradis pierādījumus tam, ka PVB **sistemātiski pārbaudītu**, vai nosacījumi, ierobežojumi un ietekmes mazināšanas pasākumi, kas noteikti ES līmenī, tiek ievēroti dalībvalstu līmenī. Drīzāk izrādījās, ka Komisija balstās uz dalībvalstu veikto pārbaūžu rezultātiem, lai uzraudzītu ES līmenī noteikto nosacījumu, ierobežojumu un ietekmes mazināšanas pasākumu ievērošanu.

48. Ombuds pilnībā piekrita sūdzības iesniedzējam, ka Komisija nevar izpildīt savu pienākumu nodrošināt efektīvu cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un vides aizsardzību, apstiprinot aktīvās vielas, ja tas ļauj dalībvalstīm gandrīz absolūtu rīcības brīvību attiecībā uz potenciāli

nedrošu vielu ietekmes mazināšanas pasākumu noteikšanu. Viņa norādīja, ka šī situācija ir vēl problemātiskāka apstākļos, kad Komisija nepārbauda, vai faktiski tiek veikti vajadzīgie piesardzības pasākumi un vai ir ievēroti ierobežojumi vai norādījumi, kas paredzēti Komisijas apstiprinājumos par aktīvo vielu lietošanu.

49. Ombuds izskatīja Komisijas minētos PVB ziņojumus. Ombuds norādīja, ka dažos izlases gadījumos PVB konstatēja, ka dalībvalsts nav ievērojusi konkrētus ierobežojumus, kas noteikti ES līmenī [26]. Tomēr šķita, ka PVB revīzijas grupas pārbaudīto PPP skaits bija diezgan ierobežots, un tādējādi varētu būt bijuši citi neatbilstības gadījumi, kuriem revīzijas grupa nav pievērsusi uzmanību. Līdzīgi ombuds konstatēja, ka AAL, kas satur darbīgo vielu, kuras apstiprinājums 2013. gada aprīlī tika atsaukts, Čehijas Republikā joprojām bija atļauts izmantot jau 2013. gada septembrī un Rumānijā — 2014. gada martā [27]. Ombuds uzskatīja, ka tādēļ ir vajadzīga sistemātiskāka pieeja šādiem jautājumiem.

50. Tāpēc ombuds nāca klajā ar šādu risinājuma priekšlikumu, lai nodrošinātu, ka Komisija pietiekami un pienācīgi pārbauda atbilstību tās apstiprinātajiem aktīvo vielu lietošanas noteikumiem:

“Attiecībā uz ietekmes mazināšanas pasākumiem un revīzijām

1. Komisijai būtu jāpārskata sava pieeja ietekmes mazināšanas pasākumu (nosacījumu, ierobežojumu) definēšanai un apstiprināšanas lēmumos jāiekļauj papildu prasības, kas atspoguļo EFSA secinājumus.

2. Komisijai būtu jāapsver, kā vislabāk uzlabot PVB revīzijas, kas veiktas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 68. pantu. Piemēram, varētu paredzēt sistemātiskāku pieeju pārbaudēm, ideālā gadījumā aptverot visas Komisijas apstiprinātās aktīvās vielas. Ja PVB konstatē darbīgās vielas apstiprinājuma lēmuma noteikumu neievērošanu vienā dalībvalstī, tam būtu jāapsver iespēja nekavējoties pārbaudīt, vai citās dalībvalstīs pastāv līdzīga neatbilstība.

3. Komisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tās revīzijas tiek veiktas pietiekami bieži un savlaicīgi. Jo īpaši, ja Komisija nolemj atsaukt vai grozīt apstiprinājumu, tai būtu jāapsver, kādi pasākumi būtu jāveic, lai nodrošinātu, ka tas nekavējoties tiek pienācīgi atspoguļots dalībvalstu līmenī.”

51. Attiecībā uz **riska mazināšanas pasākumiem Komisija** vienojās ar ombudu, ka, “nosakot riska pārvaldības pasākumus regulā, ar ko apstiprina vielu, uzmanība būtu jāpievērš ierosinātajiem riska mazināšanas pasākumiem, ja tie ir iekļauti EFSA secinājumos”. Tā norādīja, ka EFSA secinājumi būtu jānošķir no regulas par vielas apstiprināšanu vai atjaunošanu. Komisija uzskata, ka “šajā gadījumā ir skaidri nošķirta abu iestāžu atbildība, jo EFSA ir atbildīga par riska novērtējumu un Komisija un dalībvalstis ir atbildīgas par riska pārvaldību. Tas ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības [28], ar kuru ir izveidota EFSA.”

52. Tāpēc Komisija paskaidroja, ka apstiprināšanas regulā noteiktie riska mazināšanas

pasākumi var atšķirties no tiem, kas atspoguļoti EFSA secinājumos. “Pamatojoties uz to, ka apstiprināšanas regulā *paredzētie riska mazināšanas pasākumi ir tikai tie, kas attiecas uz jebkuru produktu, kas satur ES izmantotās vielas. Tie nevar ietvert riska mazināšanas pasākumus, kas ir specifiski tikai dažām valsts līmenī atļautām zālēm. Turklāt EFSA secinājumos norādītie riska mazināšanas pasākumi ir standartizēti riska mazināšanas pasākumi, kas nav tieši piemērojami, jo šādi secinājumi ir zinātniski atzinumi bez juridiska statusa. Tie ir jātransponē īpašos valsts līmeņa pasākumos, lai tie būtu piemēroti valsts apstākļiem.*”

53. Komisija apgalvoja, ka par produktu riska mazināšanas pasākumu noteikšanu un to pārbaudi ir atbildīgas dalībvalstis saskaņā ar regulām, ar kurām apstiprina aktīvās vielas. Par šiem pasākumiem lemj valsts vai zonas līmenī, jo piemērotie riska mazināšanas pasākumi atšķiras atkarībā no konkrētiem izmantošanas veidiem dalībvalstīs, kā arī atkarībā no dažādiem klimatiskajiem, ģeoloģiskajiem un vides apstākļiem. Komisija norādīja, ka tas atbilst subsidiaritātes principam.

54. Attiecībā uz **PVB revīzijām** Komisija atkārtoja, ka šīs revīzijas pārbauda, vai dalībvalstu iestāžu ieviestās sistēmas atļauju piešķiršanai atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 prasībām. PVB revīzijas arī pārbauda, vai dalībvalstu iestādes pārbauda, vai augu aizsardzības līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar dalībvalstu noteiktajām atļaujām un ietekmes mazināšanas pasākumiem.

55. Komisija norādīja, ka PVB nesen ir publicējis pārskata ziņojumu par pēdējām revīziju sērijām par pesticīdu kontroli, kurā ir konstatētas un izceltas sistemātiskas problēmas valsts atļauju piešķiršanas sistēmās attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem. Trūkumi ietver kavējumus, kas dalībvalstīm radušies, īstenojot Komisijas regulas, ar kurām apstiprina darbīgās vielas un nosaka atbilstīgus riska mazināšanas pasākumus. Komisija paskaidroja, ka PVB konstatētos trūkumus sistemātiski pārbauda, izmantojot vairākus pasākumus, tostarp vispārējas pārskatīšanas revīzijas attiecīgajās dalībvalstīs. Pārskata ziņojuma secinājumi tika iesniegti un apspriesti ar visām dalībvalstīm. Komisija paziņoja, ka vajadzības gadījumā Komisija var sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm. Turklāt 2016. gadā ir plānotas jaunas revīzijas sērijas, kurās īpaša uzmanība tiks pievērsta augu aizsardzības līdzekļu atļaujām dalībvalstīs. Gatavojoties šai revīzijas sērijai, visām dalībvalstīm tika nosūtīta anketa. Komisija norādīja, ka “*tādēļ PVB izmanto uz risku balstītu pieeju, lai novērtētu valstu atļauju piešķiršanas sistēmas, un ir pastiprinājis savu darbību šajā jomā*”.

56. Komisija uzsvēra, ka “*ir tehniski neiespējami un nav lietderīgi novērtēt visas valstu atļaujas visām apstiprinātajām aktīvajām vielām, ņemot vērā to, ka dalībvalstīs ir piešķirti (un pastāvīgi atjaunoti un atjaunināti) daudzi tūkstoši atļauju*”.

57. Komisija apgalvoja, ka PVB veiktajām pesticīdu kontroles revīzijām ir plašāka darbības joma nekā ietekmes mazināšanas pasākumu novērtēšanai valsts atļaujās, un tā ir sniegusi visaptverošu novērtējumu uz vietas par dalībvalstu veiktajām pesticīdu tirdzniecības un lietošanas pārbaudēm. Komisija piebilda, ka “*tika pārbaudīta arī vides prasību īstenošana ES tiesību aktos par augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu, kā noteikts Direktīvā 2009/128/EK*”.

58. Komisija piekrita ombudam, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai tās revīzijas tiktu veiktas pietiekami bieži un savlaicīgi. Tā norādīja, ka tāpēc PVB ir pieņēmis atbilstīgu un sistemātisku pieeju, lai novērtētu augu aizsardzības līdzekļu valsts atļauju piešķiršanas sistēmas.

59. Attiecībā uz **riska mazināšanas pasākumiem sūdzības iesniedzējs** apgalvoja, ka ombuda priekšlikumā ir skaidri norādīts, ka Komisijai būtu jāpārskata pieeja riska mazināšanas pasākumiem. No otras puses, Komisijas nostāja nav skaidra. Tajā ir tikai norādīts, ka “*būtu jāpievērš uzmanība*” riska mazināšanas pasākumiem un ka valsts iestāžu pienākums ir ieviest riska mazināšanas pasākumus. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas nozīmē, ka Komisija nepārskatīs savu pieeju.

60. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas izvirzītie argumenti “*secina pusi no patiesības. Riska mazināšanas pasākumu “fine-tuning” valsts līmenī patiešām ir nepieciešama, bet bez jebkādiem (minimāliem) noteikumiem, ko paredz Komisija, dalībvalstīm trūkst norādījumu. Tāpēc Komisijai ES līmenī būtu jāiekļauj mazināšanas minimālais līmenis. Ja EFSA apgalvo, ka ir vajadzīga 20 metru nespiešanas zona, Komisijai būtu jāiekļauj šī 20 metru nespiešanas zona un jāpievieno “vai ietekmes mazināšanas pasākumi ar līdzīgu emisiju samazinājumu”.*” Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, nepārskatot savu pieeju un neiekļaujot minimālos ietekmes mazināšanas pasākumus, Komisija negarantē, ka aktīvo vielu lietošanai nav kaitīgas ietekmes uz cilvēkiem vai nepieļaujamās ietekmes uz vidi.

61. Attiecībā uz **PVB revīzijām** sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisija atzina, ka PVB konstatē “trūkumus” arī ietekmes mazināšanas pasākumu īstenošanā. Tā norādīja, ka tas atbilst tās iepriekšējos apsvērumos paustajam. Tā piebilda, ka nav garantijas, ka cilvēki un vide tiks aizsargāti, ja Komisija savos lēmumos neiekļauj nekādus (minimālus) ietekmes mazināšanas pasākumus.

62. Sūdzības iesniedzējs arī uzskatīja, ka Komisija nav sniegusi komentārus vai nepiekritusi ombuda priekšlikuma 2. punkta daļām (kurā tika ierosināts, ka Komisijai būtu jāapsver iespēja pārbaudīt, vai ir līdzīga neatbilstība citās dalībvalstīs) un 3. punktam (attiecībā uz pasākumiem, lai nodrošinātu, ka apstiprinājumu atsaukšana tiek nekavējoties atspoguļota dalībvalstu līmenī).

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

63. Ombuds uzskata, ka Komisija nav ļoti skaidri paskaidrojusi, vai tā pilnībā pieņem viņas pirmo priekšlikumu par ietekmes mazināšanas pasākumiem un revīzijām. Tomēr ombuds ir gatavs pieņemt, ka, “*nosakot riska pārvaldības pasākumus regulā, ar ko apstiprina vielu, uzmanība būtu jāpievērš ierosinātajiem riska mazināšanas pasākumiem, ja tie ir iekļauti EFSA secinājumos*”, Komisija piekrīt, ka tā pārskatīs savu pieeju ietekmes mazināšanas pasākumu definēšanai un savos apstiprināšanas lēmumos iekļaus papildu prasības, kas atspoguļo EFSA secinājumus. Attiecībā uz Komisijas argumentu par subsidiaritātes principu ombude jau ir norādījusi (piedāvājumā risinājumam), ka viņa saprot, ka ietekmes mazināšanas pasākumu precīza definīcija būtu jāatstāj valstu iestāžu ziņā. Tomēr ombuds uzskata, ka tas neizslēdz, ka

apstiprināšanas lēmumos Komisija nosaka minimālos riska mazināšanas pasākumus, ja šādus pasākumus ierosina EFSA.

64. Attiecībā uz otro priekšlikumu ombude atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka PVB ir pastiprinājis savu darbību valstu atļauju sistēmu novērtēšanas jomā un ka 2016. gadā plānotās jaunās revīzijas sērijās īpaša uzmanība tiks pievērsta augu aizsardzības līdzekļu atļaujām dalībvalstīs. Ombuds arī atzinīgi vērtē to, ka PVB pārskata ziņojumos konstatētos trūkumus sistemātiski pārbauda, izmantojot vairākus pasākumus, tostarp vispārējās pārskatīšanas revīzijas attiecīgajās dalībvalstīs.

65. Ombuds saprot Komisijas nostāju, ka piešķirto atļauju lielā skaita dēļ ir tehniski neiespējami novērtēt visas valstu atļaujas visām apstiprinātajām aktīvajām vielām. No otras puses, Komisija nav komentējusi ombuda ierosinājumu, kas ietverts viņas otrajā priekšlikumā, proti, ka *“PVB konstatē neatbilstību lēmuma par aktīvās vielas apstiprināšanu noteikumiem vienā dalībvalstī, tai būtu jāapsver iespēja nekavējoties pārbaudīt, vai citās dalībvalstīs pastāv līdzīga neatbilstība.”* Tas, ka, kā norādīja Komisija, ir iesniegts un apspriests ar visām dalībvalstīm, patiešām ir solis pareizajā virzienā. Tomēr ombuda priekšlikums ir plašāks par to. Ja vienā dalībvalstī tiek konstatēta neatbilstība, Komisijai nevajadzētu būt pārāk grūti pārbaudīt pārējās dalībvalstis šajā jautājumā un brīdināt pārējās dalībvalstis par PVB konstatējumiem, lūdzot tām atbildēt uz vairākiem jautājumiem, kuru mērķis ir noskaidrot, vai attiecīgais lēmums par apstiprināšanu tiek ievērots.

66. Attiecībā uz ombuda trešo priekšlikumu, lai gan ombuds ar gandarījumu atzīmē, ka Komisija piekrīt, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai tās revīzijas *tiktu veiktas pietiekami bieži un savlaicīgi, viņa norāda, ka Komisija nav sniegusi komentārus par viņas priekšlikumu, ka “ja Komisija nolemj atsaukt vai grozīt apstiprinājumu, tai būtu jāapsver, kādi pasākumi būtu jāveic, lai nodrošinātu, ka tas nekavējoties tiek pienācīgi atspoguļots dalībvalstu līmenī.”* Atkal nevajadzētu būt grūti ieviest brīdināšanas sistēmu, saskaņā ar kuru pēc apstiprinājuma atsaukšanas vai grozīšanas visas dalībvalstis tiek par to informētas un tiek lūgtas ziņot par pasākumiem, ko tās veikušas šajā sakarā.

67. Savos secinājumos ombude lūgs Komisiju iesniegt ziņojumu, kurā cita starpā parādīts, kā Komisija ir īstenojusi savus priekšlikumus attiecībā uz ietekmes mazināšanas pasākumiem un revīzijām.

Ombuda vispārējais priekšlikums

68. Ombuds izteica šādu vispārēju priekšlikumu:

“Komisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai informētu darbiniekus, kas darbojas attiecīgajā jomā, par ombuda konstatējumiem, lai pārliecinātos, ka tie ir atspoguļoti Komisijas praksē. Komisijai būtu attiecīgi jāatjaunina savas iekšējās pamatnostādnes.”

69. Komisija apstiprināja, ka tā mutiski un rakstiski informēs savus darbiniekus par ombuda

konstatējumiem. Tā norādīja, ka darbiniekiem tiks sniegti īpaši norādījumi “*atgādināt tiem principus, kas reglamentē vielu apstiprināšanu, tostarp riska pārvaldības pasākumu noteikšanu un prasību sniegt apstiprinošu informāciju regulās, ar kurām apstiprina un atjauno vielu apstiprinājumu*”.

Ombuda novērtējums pēc vispārējā priekšlikuma

70. Ombuds atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos mutiski un rakstiski informēt savus darbiniekus par ombuda konstatējumiem un sniegt viņiem konkrētus norādījumus. Tādēļ viņa uzskata, ka Komisija ir pieņēmusi viņas vispārējo priekšlikumu.

Noslēguma piezīmes

Sūdzības iesniedzēja noslēguma piezīmes

71. Noslēguma piezīmēs **sūdzības** iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nepiekrita priekšlikumam vairākos būtiskos jautājumos, ka tā pārformulēja ombuda tekstu un ka tā ir maldinājusi ombudu. Turklāt tā norādīja, ka Komisijai būtu jālūdz sniegt vienkāršu atbildi “*jā vai nē*” uz jautājumu, vai tā piekrīt ierosinātajam risinājumam. Ja Komisija pilnībā piekrīt risinājumam, tā ierosināja ombudam lūgt Komisiju sagatavot ziņojumu divu gadu laikā pēc viņas lēmuma pieņemšanas, parādot, ka: “*I) lēmumu ar apstiprinošu informāciju skaits ir ievērojami samazinājies salīdzinājumā ar pašreizējo pieeju, ii) ir publicēts oficiāls EFSA atzinums par apstiprinošiem datiem, iii) ja ir “jautājumi, kas rada nopietnas bažas” (EFSA atzinums), apstiprinājums netiks sniegts, iv) (minimālie) ietekmes mazināšanas pasākumi ir iekļauti lēmumos, v) PVB veic īpašas revīzijas par ietekmes mazināšanas pasākumu īstenošanu valsts līmenī.*”

Ombuda novērtējums

72. Ombuds uzskata, ka, lai gan Komisija lielā mērā ir pieņēmusi viņas priekšlikumus, tās atbilstību tiem var pārbaudīt tikai tad, ja, kā ierosināja sūdzības iesniedzējs, Komisija ziņo ombudam par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu priekšlikumus divu gadu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas.

73. Komisijas ziņojumā jo īpaši būtu jāparāda, ka apstiprinošo datu procedūra tiek izmantota šauri un stingri saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem; II) attiecībā uz tām aktīvajām vielām no desmit šajā gadījumā pārbaudītajām vielām, attiecībā uz kurām vēl ir jānovērtē apstiprinošie dati, pierāda, ka Komisija nekavējoties pabeidza un atjaunināja šo novērtējumu; III) parādīt, ka Komisija ir apsvērusi, vai visiem apstiprinošajiem datiem būtu sistemātiski jāveic EFSA profesionālapskate (un vai *ad hoc* vadlīniju dokuments par apstiprinošo datu novērtēšanu būtu attiecīgi jāgroza). Ja Komisija nolemj, ka EFSA salīdzinošajām pārbaudēm attiecībā uz apstiprinošiem datiem nav jābūt sistemātiskām, ziņojumā būtu jānorāda šādas nostājas

pamatojums; IV) parādīt, ka Komisija ir pārskatījusi savu pieeju ietekmes mazināšanas pasākumu definēšanai un ka tās apstiprinājuma lēmumos ir iekļautas papildu prasības, kas atspoguļo EFSA secinājumus; V) parādīt, kā Komisija ir īstenojusi ombuda priekšlikumu, ka gadījumā, ja PVB konstatē neatbilstību lēmuma par aktīvās vielas apstiprināšanu noteikumiem vienā dalībvalstī, tas nekavējoties pārbauda, vai līdzīga neatbilstība pastāv citās dalībvalstīs; un vi) parādīt, kā Komisija ir īstenojusi ombuda priekšlikumu, saskaņā ar kuru, ja Komisija nolēmj atsaukt vai grozīt apstiprinājumu, tā nodrošina, ka tas nekavējoties tiek pienācīgi atspoguļots dalībvalstu līmenī.

Secinājums

Pamatojoties uz šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Komisija lielā mērā ir pieņēmusi Ombuda priekšlikumus risinājumam attiecībā uz apstiprinājuma datu procedūru, desmit vielu novērtēšanu un ietekmes mazināšanas pasākumiem un revīzijām. Tomēr Komisijas atbilstību Ombuda priekšlikumiem var pilnībā pārbaudīt tikai tad, ja Komisija ziņo ombudam par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu priekšlikumus. Tā kā saskaņoto pasākumu īstenošanai noteikti ir vajadzīgs laiks, ombuds lūdz Komisiju divu gadu laikā pēc lēmuma pieņemšanas iesniegt viņai ziņojumu par šā lēmuma 73. punktā minētajiem jautājumiem.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Emily O'Reilly

Strasbūrā, 2016. gada 18. februārī

[1] Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regula (EK) Nr. 33/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Direktīvas 91/414/EEK piemērošanai attiecībā uz parasto un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas veidoja darba programmas daļu, kura minēta šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā (OV L 15, 5. lpp.).

Atkārtota iesniegšana attiecas uz tādas darbīgās vielas apstiprinājuma pieteikuma iesniegšanu, attiecībā uz kuru apstiprinājums iepriekš nav piešķirts.

[2] Pašreizējās sistēmas pamatā ir pienākumu sadalījums starp ES un dalībvalstu līmeņiem. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Komisija ir atbildīga par darbīgo vielu apstiprināšanu, un dalībvalstis ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu AAL, kas satur šīs aktīvās vielas.

[3] [http://www.pan-europe.info/Resources/Reports/PAN Eiropa — 2012 — Twisting and Bending the rules.pdf](http://www.pan-europe.info/Resources/Reports/PAN%20Eiropa%202012%20Twisting%20and%20Bending%20the%20rules.pdf)

[4] Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 40. lpp.).

5. panta attiecīgās daļas ir formulētas šādi:

“ 1. Ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, aktīvo vielu iekļauj I pielikumā uz sākotnējo laikposmu, kas nepārsniedz 10 gadus, ja ir sagaidāms, ka [AAL], kas satur aktīvo vielu, atbildīs šādiem nosacījumiem:

(a) to atliekas, kas rodas, piemērojot labu augu aizsardzības praksi, kaitīgi neietekmē cilvēku vai dzīvnieku veselību vai gruntsūdeņus vai nepieļaujamu ietekmi uz vidi, un minētās atliekas, ciktāl tās ir toksikoloģiskas vai ekoloģiskas, var izmērīt ar vispārlietojamām metodēm;

b) to izmantošana, kas izriet no piemērošanas saskaņā ar labu augu aizsardzības praksi, nerada kaitīgu ietekmi uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nepieļaujamu ietekmi uz vidi, kā paredzēts 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) un v) punktā.

(...)

4. Aktīvās vielas iekļaušanai I pielikumā var piemērot šādas prasības:

— aktīvās vielas minimālo tīrības pakāpi,

dažu piemaisījumu īpašības un maksimālais saturs,

ierobežojumus, kas izriet no 6. pantā minētās informācijas novērtēšanas, ņemot vērā attiecīgos lauksaimniecības, augu veselības un vides (tostarp klimatiskos) apstākļus,

— preparāta veids,

— lietošanas veids.

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

[6] Sk. iepriekš 4. zemsvītras piezīmi. Direktīvas 91/414 4. panta atbilstošā daļa ir formulēta šādi:

“ 1. Dalībvalstis nodrošina, ka [PPP] atļauja nav atļauta, ja vien:

(a) tās aktīvās vielas ir uzskaitītas I pielikumā un ir izpildīti visi tajā paredzētie nosacījumi, un attiecībā uz turpmāk minētajiem b), c), d) un e) punktiem — saskaņā ar VI pielikumā paredzētajiem vienotajiem principiem, ja vien:

b) ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas un III pielikumā paredzētās dokumentācijas novērtējumu, ir konstatēts, ka, ja to izmanto saskaņā ar 3. panta 3. punktu, un ņemot vērā visus parastos apstākļus, kādos to var izmantot, un tās izmantošanas sekas:

(I) tā ir pietiekami efektīva;

(II) tam nav nepieļaujamās ietekmes uz augiem vai augu produktiem;

III) tas nerada nevajadzīgas ciešanas un sāpes mugurkaulniekiem, kurus paredzēts kontrolēt;

IV) tai nav tiešas vai netiešas kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību (piemēram, ar dzeramo ūdeni, pārtiku vai barību) vai uz gruntsūdeņiem;

V) tam nav nepieļaujamās ietekmes uz vidi, īpaši ņemot vērā šādus apsvērumus:

— tās liktenis un izplatība vidē, jo īpaši ūdens, tostarp dzeramā ūdens un gruntsūdeņu piesārņojums,

— tās ietekme uz blakussugām...”

[7] Lai iegūtu sīkāku informāciju par sūdzības kontekstu, pušu argumentiem un ombuda izmeklēšanu, lūdzu, skatiet ombuda priekšlikuma pilnu tekstu, kas pieejams šādā tīmekļa vietnē:

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/63623/html.bookmark>
[Saite]

[8] Sk. Regulas 1107/2009 83. un 84. pantu. Tomēr 80. pantā ir paredzēti vairāki pārejas pasākumi, kas nozīmē, ka dažos gadījumos direktīvu turpina piemērot arī pēc minētā datuma.

[9] Komisijas 2013. gada 1. marta Regula (ES) Nr. 283/2013, ar ko nosaka datu prasības attiecībā uz darbīgajām vielām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 2013, L 93, 1. lpp.).

[10] Komisijas 2013. gada 1. marta Regula (ES) Nr. 284/2013, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū nosaka datu prasības attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem (OV 2013, L 93, 85. lpp.).

[11] Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punktā ir noteikts: “Aktīvo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu principā apstiprina tikai tad, ja ir iesniegta pilnīga dokumentācija.

Izņēmuma gadījumos aktīvo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu var apstiprināt, pat ja konkrēta informācija vēl ir jāiesniedz, ja:

(a) datu prasības ir grozītas vai precizētas pēc dokumentācijas iesniegšanas; vai

b) informāciju uzskata par apstiprinošu informāciju, kas vajadzīga, lai palielinātu uzticību lēmumam.

[12] Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktā noteikts, ka "[f] *vai darbīgās vielas apstiprinājuma 1., 2. un 3. punktu uzskata par izpildītiem, ja tas ir konstatēts attiecībā uz vismaz viena augu aizsardzības līdzekļa, kas satur minēto darbīgo vielu, vienu vai vairākiem reprezentatīviem lietojumiem .*"

[13] Savā 2014. gada Secinājumā par darbīgās vielas sulfoksafloa pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo pārskatīšanu EFSA norādīja, ka "[a] *n jautājums ir uzskaitīts kā **kritiska problemātiskā joma, ja ir pieejama pietiekama informācija, lai veiktu novērtējumu par reprezentatīviem lietojumiem saskaņā ar vienotajiem principiem saskaņā ar regulas 29. panta 6. punktu un kā izklāstīts Komisijas Regulā (ES) Nr. 546/2011, un ja šis novērtējums neļauj secināt, ka vismaz attiecībā uz vienu no reprezentatīvajiem lietojumiem ir sagaidāms, ka augu aizsardzības līdzeklis, kas satur darbīgo vielu, kaitīgi neietekmēs cilvēku vai dzīvnieku veselību vai gruntsūdeņus, vai nepieņemami neietekmēs vidi.***

Problēma ir minēta arī kā kritiska problemātiskā joma, kurā novērtējumu augstākā līmenī nevarēja pabeigt informācijas trūkuma dēļ un ja zemākajā līmenī veiktais novērtējums neļauj secināt, ka vismaz vienam no reprezentatīvajiem lietojumiem ir sagaidāms, ka augu aizsardzības līdzeklim, kas satur darbīgo vielu, nebūs kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai gruntsūdeņiem vai nepieņemama ietekme uz vidi.

Problēma ir minēta arī kā kritiska problemātiskā joma, kurā, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, izmantojot pieteikuma iesniegšanas laikā pieejamās vadlīnijas, nav sagaidāms, ka aktīvā viela atbildīs Regulas 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem " (sūdzības iesniedzēja izcēlums).

[14] Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka " *produktu plūsmas, kas rodas ražotnēs, vienmēr atšķiras pēc kvalitātes, piemēram, attiecībā uz pesticīdu aktīvās vielas procentuālo daudzumu, piemaisījumu līmeni, metabolītu skaitu un līmeni utt. Tāpēc, lai novērtētu pesticīdu toksiskumu, ir svarīgi, lai uz laukiem izsmidzinātā pesticīdu kvalitāte būtu tāda pati kā pesticīdu kvalitāte, kas pārbaudīta izmēģinājumos ar dzīvniekiem .*"

[15] Sk. iepriekš 13. zemspītras piezīmi.

[16] Hymexazols, metosulams un orizalīns.

[17] Bromukonazols un miklobutanils.

[18] Kvinmeraks.

[19] Haloksifops-p.

[20] Piridabēns, napropamīds un malations.

[21]

http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/docs/gd_confirmatory-data_rev6-1_201312_e
[Saite], 5. un 6. lpp.

[22] Komisija atzina, ka EFSA secinājumi nav saistoši.

[23] Šāda frāze ir iekļauta visās desmit direktīvās par atļauju piešķiršanu, ko puses apspriedušas.

[24] Sk., piemēram, Komisijas Direktīvu 2010/92/ES par bromukonazolu, Komisijas Direktīvu 2011/2/ES par miklobutanilu vai Komisijas Direktīvu 2011/5/ES par himeksazolu.

[25] Francija 2012, Vācija 2012, Itālija 2012, Latvija 2012, Čehijas Republika 2013, Spānija 2013, Apvienotā Karaliste 2013, Rumānija 2014, Slovākija, Zviedrija 2014.

http://ec.europa.eu/food/fvo/audit_reports/index.cfm [Saite]

[26] Revīzijas grupa konstatēja, ka Rumānijā ir atļauts izmantot vienu AAL četriem lietojumiem, kas neatbilst direktīvai, ar ko atļauj attiecīgo aktīvo vielu (2014. gada revīzijas ziņojuma 6. lpp.). Revīzijās arī atklājās, ka AAL, kas satur to pašu darbīgo vielu, attiecībā uz kuru Komisijas atļaujas 2013. gada aprīlī bija jāatsauc, turpina atļaut Čehijas Republikas un Rumānijas tirgū (2013. gada revīzijas ziņojuma 7. lpp. un 2014. gada revīzijas ziņojuma par Rumāniju 7. lpp.).

[27] Skat. iepriekš 21. zemspītras piezīmi.

[28] Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.).